

Блискавка та Грім

Юрій Ярмиш

В злагоді жили колись Блискавка з Громом.

Любила Блискавка, коли хмари заступали небо, аж чорно ставало навколо, красу свою показати. А Грім, дивлячись на неї, щиро радів.

Приятелював він із Блискавкою.

Та якось гаряча Блискавка низько над землею шугнула й зачепила дерево. Зайнялося воно. Блискавка зраділа новій забавці та й ну інші дерева палити!

Грім розгнівався на Блискавку, став корити її за жорстокість. Та Блискавка не послушалася Грому. Людей кривдити стала, будинки підпалювати.

І тепер у грозу – тільки сяйне Блискавка, Грім уже сердиться, лає її. Блискавка ще більше лютує – Грім голос підвищує.

І так доти, доки не напоумить лиходійку, поки не перестане сваволити Блискавка. Тоді й Грім стихає. Тут дивись – і дощ ущух.

А нова гроза почнеться – все повторюється. Коротка пам'ять у лихої Блискавки!